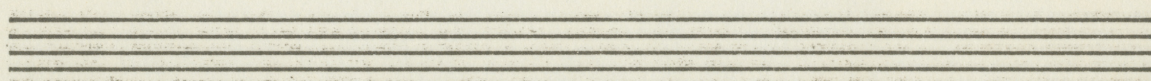
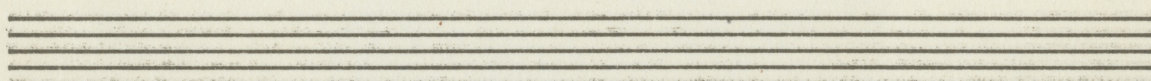
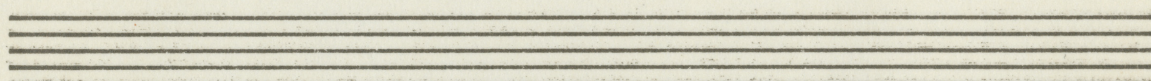
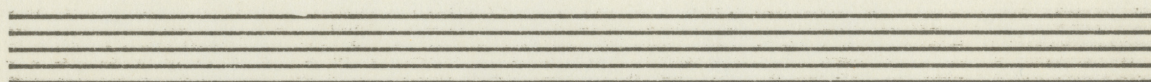
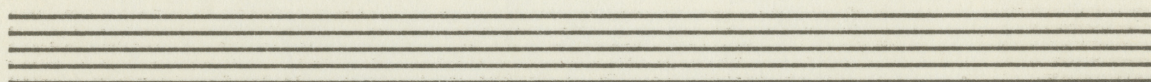
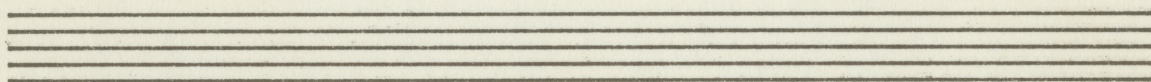
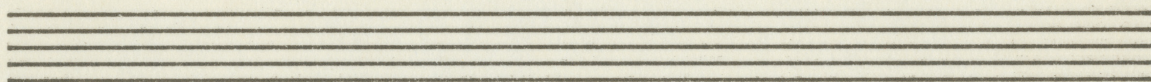
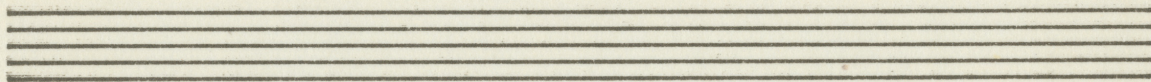

76.
Arränds Fiskö.
1. Jenny Blomqvist
20. 6. 28.

34

W

Ack hör du Maria, du öppnar för mig, och
(Den) rydliga kärlek, den nordiska vind den
lät mig härata ej stå den Vad
ryper från topp och till botten.
Skaler det dig, fast du öppnar för mig, snart höra vi
fågelnas glödliga skri, Maria, du öppnar för mig.

"Årk hör du Maria, du öppnar för mig
och låt mig härte ej stå.

Den rysliga kärlek, den nordiska vind,
den riser^{x)} från topp och bäs hi. ^{x) ryser?}

Vad skäles det dig

fast du öppnar för mig,

snart höre vi faglarnas ljudliga skri.

Maria, du öppnar för mig."

"Vad är det för jämmer och faskigt skri
du står här och spräcker för mig?"

Jag bjuder dig genast från dörren att gå,
du stör min redeliga frid.

Gå genast därhän

du botöse vän!

Jag mig har utkorat en annan till vän
Gå bort, och kom aldrig igen."

" Ack, hör du Maria, minns du väl den gång
 vi sad under lindan så grön,
 och hörde så ljudligt på fåglarnas sång,
 Vi svoro varandra vår ed.

Och sen intill mig
 så hjärtlig och blyg
 besökte du mig med din yppersta flit.
 Maria, glöm aldrig din ed! "

" Ack, hör du, min gosse, förlåt mig min skämt
 jag dig därom hjärtligen ber.

Hur kunde du tro att jag dig har bortglömt,
 för dig vill jag öppna min dörr.

Kom in till mitt barm,

Min stäng är så varm,

Jag hoppas, att mor ej skall väckas av harm.
 Kom, låt mig få kysa dig nu. "